

TOIMITTAJALTA

„Onpa Ruusu-Risti nyt tullut ohueksi!“ huudahtavat lukijat, saadessaan käsiinsä tämän tammikuun numeron. „Tämmöisenäkö se nyt aikoo ilmestyä tänä vuonna?“

Niin, rakkaat ystävät, vastaan kysymykseenne, tämmöisenä se nyt ainakin toistaiseksi tulee ilmestymään. En voi antautua samaan seikkailuun kuin viime vuonna, en uskalla enää tehdä niin haaveellisia laskelmia kuin syksyllä 1920, jolloin kuvittelin, että Ruusu-Risti v. 1921 saisi vähintään kaksi tuhatta tilaajaa, mutta mahdollisesti kolme tuhatta! Ja Ruusu-Ristin ilmestyminen viime vuonna 64-sivuisena olisi hyvin kannattanut vasta kolmella tuhannella tilaajalla. Nyt täytyy minun alottaa toisesta päästä: Ruusu-Risti toivottavasti saa edelleenkin pitää ne yhdeksän sataa á tuhat tilaajaa, mitkä sillä viime vuonna oli, ja niiden turvissa kannattaa painattaa Ruusu-Risti tämän kokoisena. Mutta sen kyllä voin luvata, että jos tilaajamäärä nousee edes kahteen tuhanteen, tulee Ruusu-Ristikin ilmestymään sitä paksumpana. Muutamat tilaajat ovat ystävällisesti maksaneet vuositilauksestaan kaksi ja kolmekin kertaa enemmän kuin mitä Ruusu-Ristin hinnaksi on määrätty, ja heidän avustuksensa otan kyllä laskuissani lukuun. En siis tahdo painaa sitä kiintoajatusta lukijain ja tilaajain mieliin, että Ruusu-Ristin koko kerta kaikkiaan on määrätty: päinvastoin se voi suureta ja kavaa, jos tilaajamäärä nousee.

Mutta eihän paperimäärä ja painomuste ole ainoa vastike, minkä aikakauskirjan tilaajat toivovat ja odottavat rahoilleen: totta kai he ennen kaikkea asettavat toivomuksia ja vaatimuksia sille sisällölle, joka tuohon paperimassaan niin sanoaksemme ruumistuu. Tässä suhteessa taas tahtoisin parhaimman kykyni mukaan palvella sitä ystäväpiiriä, joksi aina lukijoitani kuvittelen.

Ehken sittenkään olisi uskaltanut ajatella semmoista ohjelmaa tämän vuoden Ruusu-Ristille, jommoisen toteuttamista olen pannut alulle jo tässä numerossa, jolleivät lukuisat tilaajat olisi ilmaisseet minulle seuraavaa mielipidettään: „anna Ruusu-Ristin ilmestyä pienempänä – kuinka pienenä tahansa – mutta kirjoita itse enemmän! Kirjoita muutakin kuin Toimittajalta! Anna aikakauskirjan olla sinun puhutorvenasi!“

Tähän kehoitukseen nojaten aion nyt todella – mikäli minulla on aikaa ja voimia riittää – „kirjoittaa enemmän.“ On minulla useampia kirjoitussarjoja mielessä, joista toistaiseksi panen paperille joitakuita muistelmiani menneiltä vuosilta ja pienen esoteeris-kristillisen katekismusluonnoksen. Tervetulleita – ovat monet lukijat väittäneet – olisivat myös seikkaperäiset selonteot Helsingin-luennoistani; ehkä siihenkin asiaan tulevaisuudessa voidaan palata.

Tietysti en aio täyttää koko Ruusu-Ristiä omilla kirjoituksillani. Kryshanovskajan mieltäkiinnittävä kertomus „Supramatin vierailusta kaukaisessa tähdessä“ jatketaan loppuun, niin ikään „tibetiläisten mestarein tuttavalliset tiedonannot.“ Sitä vastoin saa Lévin „Suurten mysterioiden avain“ odottaa vuoroaan, kunnes Ruusu-Risti mahdollisesti kasvaa kokonsa puolesta: ei näet vastaisi tarkoitustaan julkaista tuosta kirjasta kovin pieniä paloja kerrallaan. Mutta kirjeenvaihto jälleensyntyemisestä ja henkimaailmasta on saava sijaa lehden palstoilla, kuten viime joulukuussa ilmoitin, mikäli lukijoilla riittää kertomista niistä asioista.

Ja niin lähetän nyt maailmalle tämän tammikuun numeron 1922, toivoen sille suosiollista vastaanottoa lukijain taholta, ja toivottaen kaikille Ruusu-Ristin lukijoille ja ystäville paljon, paljon onnea ja hyvää äsken alkaneelle uudelle vuodelle.

(Ruusu-Risti, tammikuu 1922 s 1-2)